

Barışa susayan topraklar

İstanbul/Tophane'den Muhammed Köse: "Bu Filistin dramı nedir? Hangi taraf haklıdır? Herkes konuşuyor. İsrâil'in zulüm ve katliâmları elbette kabul edilemez. Fakat İsrâil'in mukaddes beldeleri korumak için dînî duygularla hareket ettiğini, Filistin tarafının da hareketini Arap milliyetçiliğine dayandırdığını, terör eylemlerinde haksız olduğunu söyleyenler var."

Her şeyden önce; Filistin halkı üzerinde bir İsrâil vahşeti ve katliâmı yaşanıyor. Bunu kınıyoruz! Bu katliâmı yapanları da, destekçilerini de tel'in ediyoruz.

Filistin'de dünyanın gözü önünde dehşetli bir insanlık suçu işleniyor. Bir millet çoluk, çocuk, yaşlı, genç, kadın, erkek kırılıyor, kırdırılıyor. Bunun hiçbir haklı gerekçesi olamaz. Katliâmın ve vahşetin dînî/dâvâsı olamaz.

Fakat kan kanı çeker; dönen kan zulümle dehşet saçar. Kan terörünün haklı yanı olur mu? Keşke Filistinli gençler intihar saldırılarının çıkmaz sokak olduğunu, karşı teröre dâvetiye çıkarmaktan başka işe yaramayacağını baştan hesap edebilselerdi. Keşke terör hiç olmasaydı. Keşke barışın tesis edilmesi ve korunması için iki tarafın da daha etkin ve daha samîmî çabaları olsaydı.

Bir an önce bu vahşetin durması ve barış sürecine geçilmesi için duâ ediyoruz. Filistin topraklarında dünya devletleri hakemliğinde kalıcı bir barış tesis etmek neden zor olsun? Osmanlı, otoritesini barıştan ve kardeşlikten yana kullanarak dört yüz yıl bunu başarmıştı. Öyle ya, barış mümkünken illâ ki savaş hangi kitapta yazar? Sonra, savaş demek katliâm demek de değil şüphesiz. Terör demek de değil. Ne Zebur'da, ne Tevrat'ta, ne İncil'de, ne Kur'ân'da!

Dört kitap için de önemli gelişmelere sahne olan o mübârek topraklarda, esasen dört kitabın hakemliği en büyük barış projesidir. Duâ edelim; artık kan akmasın!